8e JAARGe. № 84.

OOSTPOST
SOERABAYASCHE COURANT

Prijs der Inteekening.
Voor Soerabaya ℣ jaar f 24.– ℣ halfj. f 12.– ℣ maand f 2.–
" Java. " d°. " 30.– " d°. " 15.–
" Buitenbez. " d°. " 36.– " d°. " 18.–
" Europa " d°. " 50.–
De OOSTPOST verschijnt dagelijks met uitzondering van den Zondag.

ZATURDAG 7 APRIL 1860.

Prijs der Advertentiën.
De prijs der ADVERTENTIËN is f 1.— voor elke TIEN WOORDEN; behalve het zegel.
Advertentiën met groote letter betalen dubbeld.
Iedere herhaling na de twee eerste plaatsingen wordt betaald met de helft van het bedrag der advertentie.
Voor doorloopende annonces kunnen schikkingen worden getroffen.

DE MENSCH HEEFT ZIJN EIGEN LOT IN HANDEN.

De heer Renaud, een welopgevoed man, bezat twee dochters voor wier opvoeding hij niets spaarde niettegenstaande zijne inkomsten uiterst gering mogten genoemd worden. Hij begreep dat in zijne positie een goed vader zich niet mag bepalen om de kinderen in hunne jeugd met weldaden te omringen, maar dat hij ook verpligt is om hen eene goede opleiding te geven, waardoor zij later zelf in hun onderhoud kunnen voorzien. Dit doel kon hij alleen bereiken door onafgebroken te arbeiden.

Ongelukkiglijk vergat zijne vrouw, zwakker en minder doorziende dan haar echtgenoot, dat hare dochters eenmaal verpligt zouden zijn om zichzelve een bestaan te verschaffen, daar zij hoegenaamd geene middelen bezaten; niettegenstaande de gegronde aanmerkingen van haren echtgenoot was zij te toegevend voor hunne gebreken en nam zij steeds op zich om de kinderen bij hunnen vader te verontschuldigen, zelfs wanneer zij werkelijk zijn ongenoegen hadden verdiend.

Blanche en Bertha waren tweelingzusters. Alhoewel zij in hun uiterlijk veel op elkander geleken, bestond er echter een groot verschil in hunne ontwikkeling. Blanche, begaafd met een uitmuntend hart, gevoelde reeds vroegtijdig wat zij aan hare goede ouders verschuldigd was die, om de toekomst hunner kinderen te verzekeren, zich zelven dagelijks duizende ontberingen getroostten; bezield door dankbaarheid en met het verlangen om hen eens schadeloos te kunnen stellen voor hunne opofferingen, volgde zij met zooveel oplettendheid de lessen harer meesters, en leerde zij met zooveel vlijt, dat zij weldra door iedereen als een voorbeeld werd aangehaald. Zij deed hare onderwijzers eer aan en was tevens de hoop harer ouders; ook zag zij zich met zooveel liefde door hare ouders behandeld, dat de dagen harer jeugd in een stil genoegen voorbijvlogen en zij zich elken avond, met het gevoel van gelukkig ter zijn, ter ruste legde.

Bertha die, even als hare zuster, zacht, schrander en goed opgevoed was, kwam op het eerste gezigt ook als een zeer belangwekkend meisje voor; zij had echter twee gebreken waardoor hare overige goede hoedanigheden werden verduisterd. Wanneer hare nitmuntende moeder minder zwak was geweest, en haar van af het begin had vermaand, zonder twijfel zou het moederhart geleden hebben wanneer zij het beminde kind strafte, doch zij zou haren lieveling daardoor op meergevorderden leeftijd een lang lijden hebben bespaard, want die gebreken, welke de toegevendheid der moeder elken dag dieper deden inwortelen, voerden de dochter later in het ongeluk. Bertha was égoist en onverschillig. Wat raakte het haar dat hare onderwijzers, na alle vergeefsche pogingen te hebben aangewend om haar te leeren, ontevreden waren, dat haar vader zich daarover toornig maakte en dat zij steeds de aanleiding was dat tusschen hem en hare moeder ongenoegen heerschte, omdat Renaud zijne vrouw onophoudelijk hare toegevendheid verweet, welke der dochter later zoo noodlottig wer! Zij had den geheelen dag gerust in ledigheid doorgebragt,.. zij had zich niet vermoeid met werk wat haar niet beviel,.. dit was alles wat zij verlangde; daar zij geene vrees behoefde te koesteren van gestreng te worden behandeld, waren de vermaningen welke men haar deed, en het verdriet wat zij hen aandeed die haar beminden, tamelijk onverschillig. Zij zou zich wel gewacht hebben om, even als Blanche deed, huisselijke bezigheden te verrigten en ten minste hare goede moeder de moeite te besparen om ook haar nog te bedienen; verre van daar, niet alleen kostte zij hare ouders tweemaal zooveel voor kleeding als Blanche, zij dreef de buitensporigheid zelfs zoo ver van hare moeder geld aftedwingen ter voldoening van tallooze grillige luimen. De arme moeder, welke de opmerkzaamheid van haren echtgenoot vreesde optewekken, door te weigeren of te bestraffen hield zich stil, zich zelve elken dag vast belovend van hare dochter bij eene volgende gelegenheid eens ernstig onder handen te nemen; bij de minste liefkozingen harer kinderen vergat de teedere moeder dit

MET TOESTEMMING VAN CIVIELE EN MILITAIRE AUTHORITEITEN.

GROOTE

ITALIAANSCHE VOORSTELLING

IN HET KOMEDIE-GEBOUW.

Op Dingsdag den 10den April.

ALS VOLGT:

1ste Gedeelte.

VAMPA

of de bandiet in het gebergte van Saint Flore.

Tooneelspel in 2 bedrijven door den Heer BORREL.

Personen.

Vampa, rooverhoofdman	SOPHIANI.	Een Fransche reiziger	BUSSON.
Henrico, 1ste Bandiet	PIRAGNOLI.	Zijne Vrouw	SCHOPPINI.
George, 2de Bandiet en gevangenbewaarder	CALABASINI.	Zijn bediende	DOLLÉ.
Henriette, vrouw van Vampa	BERGHAAN.	Officier Kommandant der troepen	BORREL.
Een Spion	DONELLI.	Bandieten Boeren, en Soldaten.	

PAUSE.

2de Gedeelte.

Verscheidene Gymnastische oefeningen SOPHIANI, PIRAGNOLI. Buitengewone Plastische oefeningen....PIRAGNOLI.

3de Gedeelte.

DE BEDROGENE GRIJSAARD of ARLEQUIN BOMBARDÉ.

Pantomime in één bedrijf.

PRIJS DER PLAATSEN.

Cavalier of Dame	*f* 3.—
Kinderen onder 8 jaren	„ 2.—
Onder-officier	„ 1½.
Manschappen	„ 1.—

De plaatsen kunnen besproken worden in het Schouwburg-gebouw. (480)

SCHOUWBURG.

Door ongesteldheid van een der acteurs kan de geannonceerde Comedie-voorstelling op *Woensdag den 4den April* geen voortgang hebben en is deze alsnu vastgesteld op *Dingsdag den 10den April.*

(489)

VIER CENTRIFUGES

met

STOOMVERMOGEN.

(14) B. J. VAN ECK & CO.

UIT DE HAND TE KOOP.

Een PARTIJTJE wetenschappelijke en literarische BOEKEN in verschillende talen.

Alsmede eenige heel- en verloskundige instrumenten.

CATALOGUS ter inzage gedeponeerd bij de BOEKHANDELAREN LE ROY & Co. (505)

WOODBURRIJ & PAGE.

Zullen onmiddelijk na den twintigsten dezer plaats verlaten, en kunnen alzoo den tijd tot het nemen der portreten of gezigten slechts openstellen tot den 20 *aanstaande* aangezien zij na hunne reize in de Molukkos te Soerabaya niet meer zullen verblijven. (512)

MACHINERIE.

Twee buitengewoon krachtige SUIKERMOLENS met waterwiel-as en gearing compleet, met Cylinders van 54 duim lengte, bij 30 duim diameter en Cylinder-assen van 11 duim diameter. Deze molens zijn de krachtigste welke op Java worden aangebragt, gelijk die welke reeds te *Panduän, Watoe-toelies* en *Kandang Djattie* staan en zijn in staat om in 24 uren 120,000 tot 150,000 kannen Sap te produceren.

Vier **STOOM SUIKERMOLENS** met Stoomtoestellen-, ketels- en toebehooren compleet; de molencylinders 30 duim lang bij 18 duim diameter, Stoomketel 12 voeten lang bij 4½ voet diameter met vlampijpen, de Cijlinder van het toestel 10½ duim diameter met 24 duim slag. Deze molens kunnen in 14 uren 70,000 tot 80,000 kannen sap produceren met slechts eene geringe hoeveelheid brandstof.

Acht **CYLINDERS** van 48 × 24 duim dimensie voor suikermolens compleet met as en rondselen.

Eene hoeveelheid **SUIKERPANNEN.**

Alle bovengenoemde machineriën zijn nu reeds op weg herwaarts van Engeland, en worden te koop aangeboden door de ondergeteekenden, wie tevens bereid zijn alle soorten van machinerien te leveren welke voor Suikerfabrieken benoodigd zijn.

De teekeningen dezer machinerien zijn bij ons te bezigtigen.

Mc MILLAN MARTEN & CO.

(407) *Agenten voor den Heer* **R. W. THOMSON.**

VOOR KOMPAGNIES ADMINISTRATIEN.

SCHIJFSCHIETREGISTER

van **280** folio's naar aangenomen model, zoodanig ingerigt dat die voor oefeningen op alle afstanden gebezigd kunnen worden.

(444) **LE ROY & CO.**

PAS ONTVANGEN.

Onderscheidene soorten ENGELSCHE GELEIJEN.
ENGELSCHE BOKKINGS.
SIROP DE PUNCH.
VERMICELLI en MACARONI in kistjes.
VERSCHE GEMBER.
PUIKE ZUURKOOL, ROODE KOOL, SNIJBOONTJES, ANDYVIE en SPERGIE BOONEN in STOPFLESSEN.
ANSJOVIS en HARING.
Fijne soort WIJNEN.

Bij

(598) **DE STURLER & FAGNOTTI.**

WEDEROM ONTVANGEN.

VERSCH SELTZERWATER OP ½ KRUIKEN.

(502) **GEBR. VAN DELDEN.**

ONTVANGEN.

In het Heeren Mode-Magazijn

VAN

W. A. DE VEIJ.

Een fraaije factuur Engelsche FLANEL in DIFFERENTE KLEUREN.

Een dº. factuur FANTASIE VEST-, MANCHET- en HEMDS KNOOPEN. (497)

WISSELS op NEDERLAND

bij het agentschap van de Factorij der Nederlandsche Handel-Maatschappij alhier. (422)

De ondergeteekenden hebben onder hunne firma **B. VAN LEEUWEN & CO.** een handelshuis opgerigt te Soerabaya.

BATAVIA, 6 *April* 1860.

(511) **B. VAN LEEUWEN & CO.**

NEDERLANDSCH INDIË.

SOERABAYA, den 7den April 1860.

Gister kwam hier ter reede aan, Z. M. stoomschip *Gedeh*, onder bevel van den Kapt. Luit. t/z. Siedenburg, aan boord van welken oorlogsbodem zich bevond de Algemeene secretaris, de WelEdGest. heer Mr. A. Loudon. ZEdG. werd door den waarnemend resident en den havenmeester van boord afgehaald.

—Een bérigt van Gempol-krep dd. 5 April meldt ons dat aldaar des morgens te vijf ure de dijk langs de Gedek nabij de dessa Djerook, ter breedte van circa 50 voeten is doorgebroken, waardoor van de velden van de fabriek Gempol-krep eene aanplant van circa 210 bouws gevaar loopen van geheel onder water te zullen geraken. Door de vroegere breuk bij Ngares, ter breedte van omstreeks 40 voet te 3 ure 's morgens van den 3den dezer, zijn reeds 60 bouws van den aanplant dier fabriek onder water geraakt.

Men schrijft dit alles toe aan den minder goeden toestand der dijken, en vreest dat indien de Gedek en Gedong Soro niet dadelijk worden afgesloten, er alsdan grooter onheilen zullen volgen.

— Dezer dagen had alhier eene smokkelarij plaats, eenig op Soerabaija in hare soort, op klaarlichten dag, in het oog van beambten der Recherche.

Eene praauw beladen met 20 kisten koopmansgoederen, komende van de reede, passeerde het wachthuisje der Recherche geplaatst aan het uiteinde der Kaliemaas.

De wachthebbende Recherche beambten dachten niet beter, of de praauw zou als naar gewoonte, de kleine boom passeeren en verder de formaliteiten opvolgen. Doch nauwelijks op de hoogte tusschen het wachthuisje en de kleine boom genaderd zijnde, stak zij de rivier naar de Oostzijde over, ontscheepte met den meesten spoed de 20 kisten, zoo dat, eer dat het vaartuig der Recherche ter plaatse aankwam om het te beletten, de gesmokkelde goederen reeds in een huis, behoorende tot de mindere Europeesche beambtenwoningen aan het marine etablissement, geborgen en gesloten waren. Daar nu onderwerpelijk geen huiszoeking bij de wet wordt toegestaan is deze smokkelhandel tot volkomen genoegen der smokkelaars afgeloopen.

echter even spoedig.

De jaren vloden heen en de kleine meisjes werden groot. Beiden waren schoon, en de werkzame goedheid van Blanche deed de gebreken van Bertha minder uitkomen.

Al hare behoeften voorziende spaarde zij haar de onaangenaamheid van hulp te moeten inroepen, en bewaarde zij haar ook voor de vernedering waaraan zij anders door hare slordigheid dikwijls zou hebben blootgestaan. Zoolang als de heer Renaud leefde ging alles goed; de beide meisjes waren echter nauwelijks zeventien jaar oud toen zij hunnen braven vader verloren, en daardoor verpligt werden om door eigen werk in hun onderhoud te voorzien. Wat Blanche betreft, voor haar was dit gemakkelijk genoeg; in alle vrouwelijke handwerken was zij zeer bedreven en de belangstelling die zij vond bij elk die haar kende, maakte het haar gemakkelijk om die werkzaamheden te kiezen welke haar het meeste bevielen. De een bood haar leerlingen aan om muzijkles te geven, een ander wilde haar op voordeeligen voet in eene modewinkel plaatsen; de onderwijzeres der kostschool, alwaar zij hare opleiding had ontvangen, trachtte haar overtehalen om in dienst te treden als secondante, en daar zij alles wist wat men met mogelijkheid van eene onderwijzeres kan verlangen, bood zij haar eene hoogere bezoldiging dan zij een ander zou hebben willen geven. Aan deze laatste betrekking zou zij misschien de voorkeur hebben gegeven, ware het niet dat de Graaf L...., vroeger de beschermer van den heer Renaud, haar had aangezocht om gouvernante te worden bij de kleine kinderen zijner dochter. Alhoewel het mejufvrouw Renaud zeer smartte om van hare dochter te moeten scheiden deed zij dit toch gaarne omdat zij overtuigd was dat het lot harer dochter was toevertrouwd aan een rijk en edelmoedig man, welke steeds de beschermer harer familie was geweest.

Blanche was dus op zeventienjarigen leeftijd gouvernante van twee jeugdige Gravinnen, van welke zij door hare lessen en goede voorbeelden allerliefste kinderen maakte. Behandeld als kind des huizes, door de geheele familie van den Graaf die haar beminde om reden van de groote vorderingen welke de kinderen maakten; en die haar met de onderscheiding behandelden die men niet kan weigeren aan ware verdiensten en schitterende bekwaamheden, bragt zij daar tien jaren door in welken tijd zij in overvloed leefde en elk jaar het genoegen mogt smaken om drie vierde gedeelten van hare bezoldiging aan hare moeder te kunnen afstaan.

Toen de kinderen jonge dames waren geworden en hare diensten niet meer vorderden, kon men er niet toe overgaan om haar het huis te doen verlaten zonder alvorens haar lot te hebben verzekerd; niet zonder reden denkende dat zij al die hoedanigheden bezat welke te gelijker tijd den trots en het hart van een beschaafd man konden voldoen, had men het idee gevormd om haar uittehuwelijken. Onder de personen welke dikwijls het kasteel bezochten behoorde ook een jong advocaat, Arnold genaamd, die zaken in handen had voor den Graaf de L.... Dit jonge mensch in het bezit van een tamelijk vermogen, verdiende ook door zijne bezigheden veel geld en behoefde dus niet verlegen te zijn met de keus eener echtgenoote. De edele en schitterende hoedanigheden van Blanche, het bijna vaderlijk belang dat de Graaf de L... in haar stelde, en de bewijzen van achting en toegenegenheid welke haar de geheele familie bewezen, legden in zijne oogen meer gewigt in de schaal dan de fortuin der rijkste erfgename van het land land. De heer Arnold was juist de man dien de Graaf had gewenscht; en zijn huwelijks aanzoek was dus zoo welkom, dat de Graaf zich er een genoegen van maakte om die zaak ten spoedigsten te regelen.

Blanche, nu Mevrouw Arnold, ondervond een levendig gevoel van geluk wanneer zij den edelmoedigen en verdienstelijken man beschouwde, die haar eene zoowel gelukkige als schitterende positie had verzekerd; de liefde welke zij hem toedroeg had echter haar hart niet gesloten voor de teederheid welke zij steeds voor hare eigene familie had gevoeld; het vertrekte haar tot vreugde om hare moeder een aangenaam bestaan te kunnen verzo-

FRANKRIJK.

Men zegt dat de heer Louis Veuillot, ex-redacteur van den ex-*Univers* zeer veel sympathie vindt, natuurlijk bij de ultra geestelijk-gezinden. Het te niet gaan van dat blad, schijnt echter in de politieke wereld in het algemeen, niet diep gevoeld te worden, omdat op het terrein van staatkundige discussiën de *Univers*, die van geheel middeneeuwsche beginselen uitging, niet slechts de minste authoriteit had, maar door deszelfs overdreven domper-ridder sijsteem, vele argumenten die in deszelfs geest waren, allen invloed benam, *Qui veut trop prouver ne prouve rien*, en zou het der heilige Stoel welligt beter geweest zijn, een gematigder voorstander te hebben gehad als leider van haar orgaan.

Thans wil men dat de heer Veuillot eene invloedrijke betrekking bekleedt bij de Romeinsche spoorwegen. Volgens sommigen heeft hij die betrekking te danken aan de belangelooze vooringenomenheid van den bankier Mires, volgens anderen aan den invloed die hij, voorstander van de oude Roomsche hierarchie, bij den Paus moet hebben.

De jongste voorstelling van het tooneelspel *Histoire d' un drapeau*, dat te Parijs zeer veel opgang maakt, werd door een zeer treffend incident gekenmerkt. In dit stuk komt namelijk een tooneel voor, waarin de generaal Bonaparte, toen hij zich aan den voet der pyramiden bevond, een jeugdig soldaat, die meer dan zijne krijgsmakkers van de hitte en vermoeijenis had te verduren, in zijne tent opneemt en eenige verkwikking laat toedienen. Bij dit tooneel, dat op het publiek een diepen indruk maakte, hoorde men plotseling een grijsaard op de eerste galerij luid snikken en in vervoering uitroepen: „*Die soldaat ben ik dat ben ik*, Op dien uitroep ontstond een daverend gejuich ter eere van den veteraan, die misschien de nog eenige overgeblevene van al de dapperen is, die bij den zegevierenden intogt te Caïro tegenwoordig was, en thans bij de algemeene en levendige belangstelling, die hem, ook na den afloop van het stuk ten deel viel, allezins ruime gelegenheid vond, om bij de herinnering van het genoemde voorval. daar ver zijn gevoel nog eens den vrijen loop te laten.

— Naar men uit de hofkringen verneemt, is de heer Morlot, aartsbisschop van Parijs, wel degelijk van plan geweest zijn ontslag te nemen en heeft hij dit, in de laatste zitting van den privaatraad des keizers, werkelijk aangevraagd. De keizer heeft zich evenwel gehouden, of hij den aartsbisschop niet goed verstaan had, en hem tot antwoord slechts minzaam toegevoegd: „Gij zijt niet wel, monseigneur, en naar ik vernomen heb. zijt gij zelfs vrij ongesteld. Welnu! wat zou u beletten voor een paar maanden met verlof op reis te gaan. Doe dit gerust, en ik hoop u bij uwe terugkomst hersteld te zien".

Met deze woorden wendde zich de keizer tot een ander lid van den raad en.... hiermede was de geheele zaak afgeloopen. De aartsbisschop zal dus zijne betrekking behouden.

PARIJS, 7 Februarij. — De *Moniteur* meldt, dat de koning van Sardinië, de diensten van het Fransche leger ten behoeve van de Italiaansche onafhankelijkheid willende erkennen, aan de Fransche regering 790 ridderorden van den Heiligen Mauritius en Lazarus heeft gezonden, benevens 8000 medailles voor militairen moed.

— Naar men zegt is de heer Cobden eenige maanden geleden te Parijs aangekomen met een zeer zware baal, die dadelijk naar St. Cloud gebragt werd. Die baal bevatte stalen en monsters van alle Engelsche fabriekaten en producten. De keizer onderzocht die met Cobden en vergeleek ze met de Fransche producten. Niemand droomde er hier van dat Cobden in het paleis een magazijn van manufacturen had opgeslagen en dat de keizer met hem de tol-hervorming bestudeerde. De keizer deed daarbij veel praktische kennis op, die hem bij de ontvangst der protectionnistische fabriekanten een zeker overwigt op hem gaf.

ENGELAND.

De *Morning Post* geeft als deszelfs opinie dat, wel is waar, eene ontruiming van Rome door de fransche troepen met veel grond is te verwachten, maar dat zulks in het belang van de Europesche menschheid met de grootste voorzigtigheid moet geschieden. Voorzigtigheid alléén, dat is alles wat het verlangt, want het zou onbillijk zijn dat nu Oostenrijk geene krijgsmagt meer in Italie mag hebben, Frankrijk te Rome een bezettingsleger zou mogen houden, sterk genoeg om de Pausselijke dragonders te imposeren. De door de *Morning Post* gevorderde voorzigtigheid zou echter daarin bestaan, dat de fransche troepen niet allen te gelijk Rome verlieten, want dan zou de Paus overgelaten zijn aan het woedend gepeupel etc. etc. hetgeen de edelmoedige politiek van Engeland óók niet zou vorderen; en zoo redeneert de *Morning Post* door, tot dat men niet meer weet wat het eindresultaat van zijne redeneringen moet zijn.

— De heer Gladstone heeft zijne groote ingenomenheid met het fransch-engelsch tractaat getoond door voor te stellen dat.

1° de inkomende regten op alle fransche fabriekaat zouden worden afgeschaft.

2° dat de regten op fransche spiritualien, zouden worden gelijkgesteld met die welke worden geheven van de sterke dranken die uit de Engelsche kolonien worden aangevoerd, hetgeen eene vermindering zou zijn van meer dan 50 %.

3° dat de regten op fransche wijnen van 5 sh. 9 d zouden worden teruggebragt tot op 3 sh.

4° dat met 1° April 1861 deze regten nogmaals zouden worden verminderd door die te brengen op 1 ad 2 shillings, naar gelang van de alcohol die de wijn bevat.

5° dat granen en vooral tarwe, met al wat daarvan gefabriceerd wordt, zal zijn onderworpen aan een nominaal regt.

Volgens mededeeling zou de heer Gladstone verders een budget indienen waarop alleen het strikt noodige zou voorkomen (en de vrijwilliger-manie dan?) welk budget reeds zou zijn ingediend geweest indien de heer Gladstone niet ziek was.

IERLAND.

Allen twijfel, omtrent de strekking van eene Iersche stemming om de ledige schatkist van den Heiligen stoel eenigen bijstand te verleenen, is geweken door de openbaarmaking van eenen herderlijken brief van den Apostolischen delegaat, welks inhoud in de Roomsch Catholijke bladen is opgenomen. Wij zullen ons bepalen om daarvan het voornaamste terug te geven:—

„Feest der zuivering van de Heilige maagd.

„Eerwaarde en zeer geliefde broeders! — Uit de meeste gedeelten van dit bisdom zijn mij mededeelingen geworden dat eene inschrijving is geopend met het doel om de dalende fondsen van den Paus weder optebeuren; Zijne Heiligheid bevindt zich in eenen staat van groote verlegenheid zoowel door de heerschzucht van sommige Vorsten, als door de intrigues van veranderlijke staatslieden en door de muitzieken geest van eenigen zijner ondankbare onderdanen. Dit doel is zoo redelijk en juist, zoo overeenkomstig met de ware Catholieke gevoelens, kenbaar gemaakt op de groote *meetings* in deze stad en in andere gedeelten van Ierland, dat zonder twijfel een algemeenen wensch wordt geuit, waarom ik dan ook met grond mag vertrouwen dat het edele doel spoedig haar beslag zal krijgen. Ik weet het, wij kunnen niet veel geven, doch ons voorbeeld zal diegenen aanmoedigen welke ruimere bijdragen kunnen doen, en hoe klein ook de som moge zijn welke uit elk gedeelte van den aardbodem wordt bijgedragen, vele kleinen maken een groot geheel. In elk geval zullen onze geringe offers ten bewijze strekken van ons geloof en zullen zij tot bewijs strekken dat wij de sympathie voor den Heiligen Vader niet alleen door woorden en verklaringen te kennen geven. Wij eerbiedigen de leerstellingen van de Heilige Catholieke kerk, ons nagelaten door onze voorvaders in het geloof, wij hebben van hen die warme en kinderlijke gehechtheid aan den Heiligen stoel overgeërfd, het lijden en de behoeften van den Pausselijken Souverein kunnen ons dus niet onverschillig zijn. Alleen aan onze waakzaamheid is het te danken dat niet de bisschoppen van elke nationale kerk tot die vernederende onderwerping zijn gebragt, waartoe de staat de hoofden der Anglicaansche kerk heeft gebragt, welke verpligt zijn om opinies te verkondigen die geheel in overeenstemming zijn met den geest hunner overheden; een geloofs-regel hebben zij niet; zij omhelzen alleen de staatkundige partij van den Minister aan wien zij hunne benoeming hebben te danken. Een gedeelte van het Pausselijk grondgebied, hetwelk zijne voorgangers meer dan duizend jaren hebben bezeten, en op hetwelk zijne regten onbetwistbaar zijn, is opgestaan tegen Zijne Heiligheid; énorme uitgaven zijn daardoor veroorzaakt ten einde het getrouwe gedeelte van zijne onderdanen te kunnen beschermen; de middelen zijn hem ontnomen, welke de vroomheid van vorige eeuwen te zijner beschikking had gesteld, en waardoor hij vrij en onafhankelijk was in het Gouvernement der algemeene kerk. De strijd in dit geval wordt niet gevoerd met het doel voor vrijheid en een goed gouvernement, doch alleen om oude en erkende regten omver te werpen, om maatschappelijke instellingen te verstoren en om de grondbeginselen intevoeren van anarchy, oproer en ongodsdienstigheid. Het is eene uitgebreide en gevaarlijke zamenspanning tegen de Catholieke kerk welke wordt gerigt tegen haar opperhoofd op aarde. Het fanatisme en de schijnheiligheid weten wel dat wanneer zij het hoofd onschadelijk hebben gemaakt, de leden alsdan ook aan hunne genade zijn overgegeven. Het is bijna overbodig te achten om nog aantehalen dat die opstand is uitgelokt en ondersteund wordt door zendelingen van den gekroonden Vorst van Sardinie en van andere vorsten, dat hij is aangemoedigd door de Britsche staatslieden en de ontrouwe pers van Europa, — dat onder het voorloopige presidium van Lord Shaftesburij een committé werd opgerigt om de rebellen hulp te verleenen en dat Lord Ellenborough eene inschrijving voorstelde met het doel om een millioen geweren intekoopen ön de muitzieke onderdanen van den Paus te wapenen. Daar waar huichelarij en verraad, de geslagen vijanden van onze kerk, aldus hun spel spelen, zullen wij dan onverschillige toeschouwers blijven bij de vernederingen welke den stedehouder van Christus op aarde worden aangedaan? Zullen wij stil blijven wanneer er pogingen worden aangewend om het Pausdom in kluisters te leggen en de vrije uitoefening van hare magt te beletten; waardoor alleen de vrijheid en onafhankelijkheid van onze kerk kunnen bestaan? Zullen wij toelaten dat onze algemeene vader worde beroofd van de middelen welke zoo noodig zijn voor het geestelijk welzijn der uitgebreide familie van Jezus Christus?

„Wanneer wij een gedeelte van ons bestaan den Paus aanbieden dan volbrengen wij eenen Godsdienstigen pligt en lossen wij eene regtmatige schuld af, want daar hij onze geestelijke belangen behartigt is het ook een geheiligde pligt van ons om de taak te helpen verligten die hem van boven is opgedragen, en dit wel te meer wanneer hij onze hulp zoo zeer noodig heeft. Hoeveel vrome Christenen ook mogen bijdragen voor den Paus, nimmer zal het in vergelijk kunnen treden met de geestelijke schatten welke hij uitdeelde.

„De Heilige stoel mag vooral op de dankbaarheid van Ierland en van de Iersche kerk rekenen. Welke diensten heeft zij ons niet bewezen in den tijd toen wij zoo zwaar werden vervolgd? Toen Cromwell met zijne muitende horden de Catholieken van Ierland met eenen totalen ondergang bedreigde, toen verleenden Urbanus VIII en Clement X allen mogelijken bijstand in den strijd voor koning, vaderland en Godsdienst. Toen in de dagen van Wil hem en Maria het Catholicismus scheen gedoemd te zijn tot eene onvermijdelijk vernietiging, toen proclameerde Innocentius XII een algemeen jubilée ten gunste van het lijdend vaderland, en de sympathie van het geheele Christendom werd daardoor voor ons opgewekt. Een andere Paus, Clement XI, schreef brieven aan al de Catholieke Vorsten van Europa, waarin hij hen aanmaande om hunne ambassadeurs in Londen te gelasten van alle pogingen in het werk te stellen om de strafwetten eenige verzachting te doen ondergaan. Zonder verder voorbeelden van dien aard aantehalen, wil ik nog slechts verklaren dat ik overtuigd ben dat het Iersche hart, om zijne gulheid tot een spreekwoord geworden, nimmer de diensten zal vergeten haar door den heiligen Stoel bewezen.

Wij kunnen hier eene opmerking niet achterwege laten met betrekking tot iets dat van zeer veel invloed in de wereld is te achten. Men moet aannemen dat voor de souvereiniteit van den Paus de meest overtuigende bewijsgronden kunnen worden aangevoerd; zij werd gesticht met toestemming van het volk en door de noodzakelijkheid van zelfbehoud, schenkingen van Vorsten hechtten daar hun zegel aan; zoo als ons de overlevering van meer dan duizend jaren verhaalt. Wanneer het nu wettig wordt genoemd om den Paus op zijde te zetten en hem zijne magt te ontnemen, welke Vorst zal dan bezit nemen van zijnen troon? Wanneer al die pogingen tegen den Paus gewettigd waren zou dan niet reeds lang regeringloosheid en opstand de normale toestand zijn geweest van de maatschappij? Welke edelman of rijke grondbezitter kan zoo goed zijn eigendomsregt bewijzen als zijne Heiligheid heeft op het erfdeel van den H. Petrus? Wanneer het wettig is om den Paus uitteplunderen, wie zal dan bezit nemen van zijn huis en land? Wanneer dus al diegen, welke door God gezegend zijn met tijdelijke middelen; nadenken aan welke gevaren de regeringen onder welke zij leven en hunne eigendommen worden blootgesteld, door de vervolgingen tegen den Paus, zouden zij dan niet gaarne eenige opofferingen willen doen ten behoeve van den Paus, en tevens voor het eigendomsregt en de maatschappij? Dit is het wat wij moeten doen; de Britsche staatslieden noemen het verraad en opstand wanneer de Iersche Catholieken hunne stem verheffen ter verdediging der zaak van den Heiligen Stoel. Het is op grond van het hierboven aangehaalde dat ik de geestelijke herders van ons bisdom uitnoodig om regelingen te maken tot het doen eener algemeene collecte voor den Paus. Deze collecte zal in alle kerken plaats vinden op den eersten Zondag van Maart, bij welke gelegenheid de gemeente opmerkzaam zal worden gemaakt op de leerstellingen der kerk met betrekking tot de oppermagt van den Paus, de daaruit voortvloeijende op hem rustende pligten, en dat wij hem moeten bijstaan en ondersteunen deordien hij zich aanhoudend bezig houdt met onze geestelijke belangen.

Ten slotte volgt eene vermaning aan de geloovigen om zich in gebeden te vereenigen tot het afsmeken van God van den vrede en het welzijn voor den Paus.

SPANJE.

„Twee aangelegenheden, eene Europesche en eene Spaansche, houden thans de aandacht van het publiek alhier uitsluitend bezig. Men spreekt van eenen brief van Koningin Isabella aan den Heiligen Vader, vol betuigingen van eerbied en verknochtheid aan zijnen persoon. Aan den minister van buitenlansche zaken zou opgedragen geworden zijn Haier Majesteits gezondheid dienaangaande te polsen, en hij zou de zekerheid hebben bekomen, dat de Koningin werke-

---

keren en om hare zuster te steunen in de talrijke rampen welke deze over zich had gehaald.

Onderwijl de toekomst haar tegenlacht te midden der vreugde feesten welke ter gelegenheid van haar huwelijk plaats grepen, eerst op het kasteel de L... waar het huwelijk werd ingezegend, bij welke gelegenheid de Graaf haar als vader ter zijde stond, en later bij de familie van haren echtgenoot door welke zij op de vleijendste wijze werd ontvangen, wordt het tijd om tot de arme Bertha terugtekeeren daar waar wij haar verlieten en wel op het tijdstip van overlijden van haren vader. Hoewel zij veel minder belangstelling inboezemde dan Blanche, beijverden zich toch al de vrienden van Mevrouw Renaud om ook voor Bertha een behoorlijk middel van bestaan optesporen. Eerst kreeg zij eene plaatsing als Gouvernante op eene kostschool; na verloop van eene maand was zij echter reeds ontslagen omdat hare wijze van ondervrigt geven niet voldeed, en ook omdat zij die handige bezigheid miste welke een onafscheidelijk vereischte is voor eene zoo delicate betrekking. Daarna werd zij geplaatst in eene modewinkel. In het kort gedurende den tijd van twee jaren was zij nu hier dan daar werkzaam eens, zonder dat het haar mogt gelukken om iemand te voldoen. Zij was werkzaam in eene linnenwinkel waar men tot middernacht zonder ophouden moest zitten naaijen, hetgeen eene onophoudelijke marteling was voor Bertha, zulk eene groote vijandin van werken! En toch was dit nog het minste van al haar lijden. Zij werkte zoo langzaam en met zoo weinig smaak, dat de meesteres van het huis haar den geheelen dag vernederde door het doen van grievende verwijtingen, welke dikwijls tot grofheden overgingen, naarmate de persoon onder welke zij stond eene goede of slechte opvoeding had genoten. Bovendien was zij ook nog de zondenbok voor al hare jeugdige medearbeiders. Voor het meerendeel waren dit jeugdige, vrolijke en onopgevoedde werksters met, welke omtegaan voor Bertha te moeijelijk was, zoodat zij dan ook niet onduidelijk de verachting liet doorstralen welke zij voor hen gevoelde, waarop deze zich wreekten door allerlei bespotting en bijtende kwinkslagen. Zij spaarden haar zooveel te minder omdat zij alle dagen zooveel meer moesten werken als door de onachtzaamheid van Bertha onafgedaan bleef liggen. Kreeg zij eene bediening in een magazijn waar niets werd gemaakt maar slechts goederen werden verkocht, dan dacht zij zich gered; maar ook daar stelde zij zich door hare onverschilligheid bloot aan niet zeer vleijende aanmerkingen van de koopers en verwijtingen van haren patroon, en toen men opmerkte dat de personen welke zich tot haar wendden, altijd heengingen zonder iets te koopen, of wel anderen vraagden om niet door haar te worden bediend, toen gaf men haar te kennen om elders een goed heenkomen te zoeken. Ook kreeg zij eens het beheer der kas in een groot modemagazijn, doch daar zij niets met overleg deed, telde zij nu eens verkeerd, dan weder vergat zij niet zelden inteboeken of afteschrijven, en elken dag overtuigd van dwalingen of verzuim werd zij spoedig ontslagen.

Het ontbrak haar niet aan bekwaamheid maar alleen aan goeden wil; altijd wel hare manier van handelen moest doen vooronderstellen dat zij was behebt met eene overmatige eigenliefde, leed zij inwendig toen zij zag dat zij overal werd beschouwd als een onbekwaam, onhandig meisje. Het huis waarin Bertha den langsten tijd bleef was dat van eene winkelierster, welke niet meer over haar tevreden was dan al de vorige, doch met haren handel niet veel verdienende nam zij ook in aanmerking dat Bertha haar niet veel kostte want deze, nergens meer eene redelijk bezoldigde betrekking kunnende verkrijgen, rekende zich zeer gelukkig met een salaris voor hetwelk elk ander bedankt zou hebben; zoo gering dat zij zelve zich schaamde om te bekennen hoeveel het bedroeg.

(*Wordt vervolgd.*)

lijk in dien geest aan den Heiligen Vader geschreven had. Daarop is, naar gezegd wordt, het gevoelen gevraagd van den president-minister, den maarschalk O'Donnell, welke zich thans aan het hoofd van het Spaansche leger in Afrika bevindt; en deze zou verklaard hebben, dat hij in de gezindheid der Koningin ten volle deelde. Desniettemin is men algemeen van gevoelen, dat Spanje lijdelijk zal toezien, zoo lang Europa's rust niet door gewigtige gebeurtenissen wordt gestoord.

„Spanje, zich niet bevindende nabij het tooneel der gebeurtenissen, welke het niet heeft uitgelokt, noch door zijne medewerking zal bekrachtigen, kan maar éénen wensch hebben, namelijk de handhaving der integriteit van het door de verdragsbepalingen van 1815 aan den Heiligen Stoel gegeven grondgebied; en het meent de afscheiding der Romagna als eene onregtmatigheid te moeten beschouwen, zoo lang in die bepalingen geene nadere wijzigingen zijn gebragt door die staten, welke het verdrag van 1815 hebben onderteekend.

„Aangaande de aangelegenheid van louter Spaansch belang, namelijk den oorlog tegen Marocco meene men niet, dat de geestdrift der natie verkoeld is; maar het zou niet onmogelijk zijn, dat na de inneming of verwoesting van Tetuan door onze artillerie, het denkbeeld van vrede zich ontwikkelde en in de gemoederen wortel schoot, met het oog op de opofferingen, welke die oorlog ons kost, op de guurheid van het luchtgestel en op Europa's tegenwoordigen toestand."

—Dat Spanje door alle eeuwen heen, meer dan alle andere Europesche natien zich zal kenmerken door eigenaardige zeden en volksdragt, is ontegenzeggelijk waar. Een uittreksel uit het schrijven van den Heer Davillier zal den lezer een denkbeeld geven van het spaansche volkskarakter der tegenwoordige eeuw, hetwelk zich bij nationale feesten veel in deszelfs ware daglicht vertoont.

Waarde Doré; zoo, vangt genoemde schrijver aan, ik ben te Madrid aangekomen den ochtend vóór den dag van de Heilige Isabelle; Dit feest van de Schutsheilige der koningin van Spanje wordt aan het publiek van Madrid bekend gemaakt op drie bijzondere wijzen: door lampions, revue over de troepen en doorstierengevechten. Aangaande de verlichting zal ik u niets zeggen; alleen slechts dat de hoofdstad van geheel Spanje nog zeer ten achteren is met dat zinnebeeld der algemeene vreugde. Wat nu de troepen aangaat, zij waren te Madrid niet zeer talrijk, want de oorlog tegen Marocco roept bijna het geheele leger op ten strijde: dus er blijft nog over de stierengevechten en gij weet dat zulks altijd het ware volks vermaak is: *Pan y toros* (stierengevecht) dat is het brood en de rijst der spanjaarden. Er was dan tegen den volgenden zondag een gevecht aangekondigd; maar geen gewoone, geen dagelijksche strijd: groote groene plakkaten, op alle muren van Madrid aangeplakt, beloofden eene strijd met *mojiganga* Aan de barbaarsche uitdrukking van dit woord alleen, herkent men de arabische afkomst: in de fransche taal bestaat geene uitdrukking daarmede overeenkomstig; men zoude zulks het best nog kunnen vertalen door *maskerade.*

De plaats waar de stierengevechten te Madrid gehouden worden is geen wonder van bouwkunst, maar dezelve is voor dat doel zeer geschikt; het is eene der grootste perken van Spanje en bevat 18 à 20 duizend plaatsen.

Hoewel de bergen van Guadarrama reeds met sneeuw bedekt waren, en bij gevolg de koude fel genoeg was, waren echter de amphiteuters gewijze aangelegde zitplaatsen bijtijds opgevuld met toeschouwers: te midden van het strijdperk verhief zich eene soort van vierkante toren aan de zijden voorzien van wachthuisjes in den vorm van torentjes: dat gebouw van linnen en planken stelt de citadel voor van Oran: dezelve wordt verdedigd door eenige arme drommels als vastenavond gekken gekleed, gewapend met geweeren en houten sabels van de zonderlingste vormen. Om hen schadeloos te stellen voor de rol van geslagenen, schenkt men aan ieder van hen eene spaansche mat, dat wil zeggen iets meer dan eene Hollandsche Rijksdaalde. Aan beide zijden van den toren verheffen zich twee galgen, waaraan door middel van touwen twee bordpapieren booten hangen, bestegen door twee zeelieden die ook van bordpapier schijnen te zijn. Waartoe kunnen die twee booten dienen? Een Engelschman ,mijn buurman, wilde zeer fijn ironisch beweren dat zij het zinnebeeld waren van de spaansche marine

Ik haastte mij hem uitteleggen dat die twee booten, opgehangen als hangmatten, bestemd waren om de aandacht te trekken van den stier die zoude komen aanrennen en zoude trachten dezelve met zijne hoornen omver te werpen.

Een roffel der tamboers en eene schrale hoornmuzijk kondigen weldra de komst aan van het Spaansche leger. hetwelk zich vooruit begeeft om Oran intenemen; dat leger wordt voorgesteld door eenige andere arme drommels, onder voorwendsel van geschiedkundige nabootsing toegetakeld met de zotste costumes: de een draagt een wambuis met gaten en mouwen, met eene nauwe broek met souspieds, en sandalen van touw als schoeisel; een ander, den hals bijna toegeknepen door eene énorme Spaansche kraag (golilela) of aardbezien-strik naar de mode van Hendrik de vierde, is als een minnezanger opgeschikt met eene tunique, onder de armen vastgesnoerd met eene koord met breede knoopen, en gewapend met een zwaard waarvan het gevest een kruis voorstelt; geteerde laarzen en eene driepuntige steekhoed *à la mousquetaire* maken die schoone toetakeling compleet. Kortom, doorsnuffel de verzameling van tijdrekenkundige lijsten van de monsterachtigste costumes, en gij zult u nog maar een flaauw denkbeeld kunnen vormen van die zonderlinge mascarade!

In een van die stukken valt de gordijn nadat een Spaansch hoofd met de noodige pedanterie tot het publiek heeft gezegd„ *Ik zal wel niet noodig hebben u te zeggen dat de citadel van Oran weldra genomen is.* Juist de tijd om *pro formâ* eenige geweerschoten te doen en wat voetzoekers te ontstekenen de overwinnaars treden de plaats binnen en de halve maan onder de voeten vertrapt, wordt door de Spaansche kleuren vervangen. Weldra buitelen van de hoogte van den toren eenige met bloed bemorste mannekens naar beneden, bevlekt met wezenlijk bloed; de overwinnaars gekscheren niet, maar maken hen af met sabelslagen en de menigte moedigt hen aan door de herhaalde kreten van *Mata-lo, Mata-lo.* (dood hen, dood hen.)

Maar stel u gerust; in weerwil van dat bloedbad zijn de Marokkanen niet allen dood: ik zeg de Marokkanen want de toespeling is eene der meest regtstreeksche; overigens sedert eenige dagen is het publiek van Madrid gewoon niets anders te zien op de verschillende tooneelen van Madrid dan Marokkanen.

Ziehier eenige benamingen, van nieuwe tooneelstukken genomen bij toeval, die u een denkbeeld zullen geven van de tegenwoordige gesteldheid van den volks-geest.

Spanjaarden en Marokkanen;

Santiago! y a ellos. (Dit is de oude oorlogskreet tegen de Mooren, het Montjoije! Saint-Denis! der Spanjaarden.)

De zangers van Madrid in Afrika;

Te Algiers en te Ceuta;

De Mooren van het Riff, drama in vijf bedrijven.

en verscheidene anderen waarvan ik den titel heb vergeten.

„ *Voorwaarts!* — schreeuwt een van de pseudo aanvoerders, — *laten wij hunne bedehuizen omverhalen waarvan de steenen ons zullen dienen om Domkerken te bouwen!*

Maar het wordt tijd op de belegering van Oran terugtekomen: men heeft eenige gevangenen gemaakt, ongeveer een achttal; men voert hen in zegepraal buiten het strijdperk en weldra ziet men hen weder verschijnen, gezeten op muilezels en met lange pieken gewapend.

De Mojiganga gaat beginnen. Een hoorngeschetter verkondigt de binnenkomst van den stier der maskarade: de twee vleugeldeuren van het stierenhok openen zich en de stier stort zich tot midden in het strijdperk. Het is een prachtig dier en van de grootste soort, alleenlijk is hij geëmballeerd, dat beteekent dat zijne hoornen voorzien zijn van katoenen ballen die de stooten minder gevaarlijk maken.

De arme drommels die de gevangene Mooren voorstellen zijn gedoscht in dat fantasie-costuum dat de Turken van de Courtille in het geheugen terugroept: de vlak-platte tulband van Savoije en het korte buis met eene zon of eene bloempot op den rug, benevens de wijde broek der Malmukken van het keizerrijk.

Dat zijn wel degelijk de afstammelingen van die fantasie-Turken welke de grillige stift van Goija zoo geestig heeft gegraveerd in zijne Toromaquia.

Zij zijn gewapend met lange pieken, want zij gaan de rol spelen van denkbeeldige picadores; zij besturen zoo goed als doenlijk hunne onwillige dieren en bereiden zich om den schok te ontvangen van den stier. Maar het verwoedde dier stort op hen met neergebogen kop en doet de ezels met hunne ruiters in de lucht vliegen; dit is het werk van een oogenblik en weldra liggen menschen en dieren uitgestrekt op den grond, of zoeken zich hinkend, met meerdere of mindere kneuzingen uit de voeten te maken.

Eenige arme muildieren, op het zand ter neder liggende wachten geduldig den aanval af van den stier, die hen opneemt zoo als een kind eenen bal zoude opheffen; andere, minder vreedzaam, trachten weder stand te bieden al schoppende. Eensklaps begeeft zich de pseudo Hoofdman, gekleed in dat schoone costuum waarvan ik u sprak, te midden van den Circus: hij gaat een einde maken aan de Mojiganga door den stier te dooden want men heeft hem toegedeeld de voorname rol van *Espada.* Twee minuten daarna is de stier doodelijk getroffen en valt voor zijnen overwinnaar op de knieën: het zwaard gerigt tusschen de beide schouders, is tot aan het gevest door gedrongen.

Zoodra de stier dood is speelt het militair orkest de melodie: *Bemint gij Marco, de schoone* enz, eene zeer geliefkoosde wijs in Spanje; en een span van vier muilezelinnen, van de ooren tot aan de staart met vederbossen getooid, slepen in galop het cadaver weg van het slagtoffer.

De Mojiganga is geeindigd Daarna komen twee stieren *de muerte*, dat wil zeggen, bestemd om te sterven na te hebben ontvangen de pieksteken en de banderillas (vlaggetjes), volgens alle regelen van het stierengevecht; vervolgens laat men nog de een na den ander een achttal *embolados* los en ditmaal heeft het publiek de vergunning om in het strijdperk te treden. Alle *pillos* of straatjongens van Madrid stormen er binnen; elke stier na een redelijk getal liefhebbers het onderst boven geworpen of vertrapt te hebben, vertrekt in gezelschap van twee groote ossen, *cabestres* genaamd, die in den circus worden gebagt en afgerigt zijn om den stier naar het hok terug te brengen.

Alles gaat wel tot aan de vijfde stier, die na een jongeling te hebben omvergeworpen door een woedenden stoot met het voorhoofd, hem opligt met de hoornen en in de lucht slingert: de ongelukkige valt op het hoofd weder op den grond neder en blijft onbewegelijk liggen. Hij heeft zich de halswervelen gebroken. Alle mijne buren, gewoon aan die soort van uitspanning, verzekerden mij, dat hij op de plaats nederkomende dadelijk dood was. Na eenige scherts aangaande dit voorval, zoo als bij voorbeeld *se ha ido ad patres* (Hij is tot zijne vaderen gegaan) of wel *Buen viaje al campo santo* (Goede reis naar den heiligen akker) droeg men den ongelukkige weg en de strijd wordt voorgezet met nieuwen moed tot een achttal stieren het hunne hebben bijgedragen tot de Spaansche vreugde van den dag.

SCHEEPSBERIGTEN.

Aangekomen Schepen te Soerabaya.

Datum.	*Vlag.*	*Namen der Schepen.*	*Gezagvoerder.*	*Van*
April 6	Z. M.	Stoomschip Gedeh	Kapt. Luit. t/z. A. F. Siedenburg	Batavia.
„ 7	Ned. Ind.	Stoomschip Padang	Kapt. Guijot	Batavia.

Vertrokken Schepen van Soerabaya.

Datum.	*Vlag.*	*Namen der Schepen.*	*Gezagvoerder.*	*Naar.*
April 5	Hamburgsche	Marij Ross	J. H. Meijer	Nederland via Batavia.
„ 5	Nederl ndsche	Jeannette Maria	A. Kuijper	Singapoer via Samarang.
„ 6	Ned. Ind.	Stoomschip Kraton	Kariedien	Pasoeroean.

In lading en in reparatie liggende Schepen te Soerabaya.

Vlag.	*Namen der Schepen.*	*Gezagvoerders.*	*Bestemming.*	*Agenten.*
Nederlandsche	Stad Schiedam	F. Wulp	Onbepaald	Fraser Eaton & Co.
Amerikaansche	Kleber	Bigelow	San Francisco	„ „ „ „
Bremeresche	Marij	Högemann	Roterdam	„ „ „ „
Nederl. Ind.	Getruda	Sobbels	Sumanap	„ „ „ „
Ame ikaansche	Witch	Hultman	Boston	Mathien Ebbs Ruijs & Co.
Nederlandsche	Hollandia	Wap	Onbepaald	„ „ „ „ „
„	Jacob	Borger	„	„ „ „ „ „
Hamburg	Tellers	Hansen	Boston	„ „ „ „ „
Nederlandsche	van der Palm	Marcus	Ned. via Indramaijoe	„ „ „ „ „
Nederlandsche	Delftshaven	Schaap	Onbepaald	B. Kopersmit & Co.
„	Sumatra	Grivel	„	„ „ „ „
Nederlandsche	Stad Dockum	van der Werff	In reparatie	„ „ „ „
Nederlandsche	Weltevreden	J. J. Dainker		„ „ „ „
Nederlandsche	Per Aspera Ad Astra	Admiraal	In reparatie	J. F. van Leeuwen & Co.
Engelsche	Duchess of Sutherland	M. Megget	Onbepaald	Hill Broekman & Co.
„	D. T. Visser	W. van de Linden	Sidney	Anemaet & Co.
Nederl. Ind.	St. Oena ang	S. van Hulstijn	In reparatie	Adam & Co.
„	Soetan Iskander	J. G. Kloppenburg	Idem.	„ „ „
„	L'Union	Schuit	Samarang en Batavia.	„ „ „

Aangekomen Passagiers.

Met de Ned. Ind. stoomschip *Gedeh,* den heer A. Loudon.

Aan- en Uitvoer te Soerabaya op den 6den April 1860.

AANVOER.

Van Balie per de Ned. Ind. praauw *Tjemplong,* gezagv. Pa Jarmiedin. 4000 stuks klappernoten, 2000 stuks gezouten eijeren, 3 tonnen klapper-olie gezagvoerder.

UITVOER.

Naar San Francisco per het Amerik. schip *Kleber,* gez. G. A. Begelow. 47 picols Tapioka, 1943,46 picols suiker, Fraser Eaton & Co.

Naar Sidney via Samarang en Batavia per het Ned. schip *D. F. Visser,* gezagv. W. van der Linden.

100 picols rotting, 500 picols koffij, N. H. M.; 100 kisten bier, Anemaet & Co.

Naar Passeer per het Ned. Ind. schip *Aesa,* gezagv. Mohamat bin Molik.

8 picols dadels, 10 vaatjes staal, 20 picols koperwerk, 20 vaatjes staal, 2 stuks stolpen, 2 vaatjes boter, 3,10 picols katjang-olie, *f* 4000 zilvermunt, 6 collies diverse.

Marktprijzen.

Suiker *f* 16½.
Koffij. *f* 35.—
Rijst (carga) *f* 140.—
Id. (witte)
Koehuiden ℔ picol.
Arak ℔ legger. *f* 45.—
Olie (Klapper.)
Olie (Katjang.)
Kadjang Matten. *f* 9.—
Rotting *f* 8 @ *f* 9.—
Wisselkoers pari.

PROTESTANTSCHE EEREDIENST.

Vrijdag den 6den April 1860.
's Avonds te half zeven ure.
Bediening van het H. Avondmaal.
Ds. VAN STEEDEN.

1e Paaschdag.
Zondag den 8sten April 1860.
's Ochtends te half negen ure.
Ds. MOUNIER.

2e Paaschdag.
Maleische Dienst.
Maandag den 9den April 1860.
's Ochtends te half negen ure.
Ds. VAN STEEDEN.

ROOMSCH-KATHOLIEKE EEREDIENST.

Vrijdag den 6den April 1860.
Goede Vrijdag.
Meditatie over het Lijden O. H. 's avonds te 6 ure.

Zondag den 8sten April 1860.
Eerste H. Dienst te 7 ure.
De Hoogmis te 8½ ure.
Het Lof 's avonds te 6½ ure.

Maandag den 9den April Paaschmaandag.
Eerste H. Dienst te 7 ure.
De Hoogmis te 8½ ure.
Het Lof 's avonds te 6½ ure.

De inteekening in Nederland kan geschieden bij L. van Bakkenes Co te *Amsterdam* en W. J. van Haren Noman te *Leiden.*

Voor ieder in dit blad voorkomend artikel, hetwelk van geene onderteekening is voorzien, stelt de Redactie zich verantwoordelijk zoolang door haar geen ander schrijver wordt opgegeven.

Gedrukt bij Le Roy & Co te Soerabaya.